

[H. F. Ulrichsen.]

bygget paa de forskellige kommunale Raad, paa Sogneraadene, paa Byraadene og paa Amsraadene. Hele det Grundlag, som det nuværende Forvaltnings- og Forfatningsliv er bygget op paa i Danmark, vilde blive forfusket, i det Øjeblik man indførte disse helt nye Principper, i det Øjeblik man indførte en hel Række Afstemninger, som stod i Modstrid med de Principper, der er lagt til Grund for Administrationen og for Lovgivningen paa alle de forskellige andre Felter. Det hævdes ganske vist af Forbudspolitikernes Venner, at Indførelsen af de forskellige Afstemninger vilde frigøre de forskellige kommunale Raad for alt, hvad der hedder Interesse i Spirituslovgivningen, og at man derved ved Valgene blev fritaget for at skele til den Skillelinie, der er mellem Forbudsvenner og Forbudsmodstandere i visse Dele af Landet. Men der er ikke Spor af Grund til at tro, at denne lille Fordel vilde opnaas, hvis Forslagets Krav om Afstemninger en Gang blev til Virkelighed, for der findes en hel Række Opgaver, som stadig vilde ligge hos de kommunale Raad, en hel Række Opgaver, der er tilstrækkelig store til, at de stadig vilde dele Vælgerne efter de forskellige principielle Standpunkter til Spiritussagen. Derfor tror jeg heller ikke, at man med Rette vil kunne hævde, at Forslagets Gennemførelse vilde betyde den Fordel kommunalpolitisk, som Forbudspolitikkerne har hævdedet.

En Forbudslovgivning vil være en forsinket Lovgivning. Det er en Lovgivning, der er kopieret efter udenlandsk, efter amerikansk Mønster og udformet i et Øjeblik, da Strømmen i andre Dele af Verden gaar i den stik modsatte Retning, netop paa Grundlag af de Erfaringer, man har fra de Steder, hvor man har prøvet Forbudet. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har i Forgaars givet en Række interessante og fuldt ud rigtige Eksempler paa, hvilke Konsekvenser Forbudslovgivningen har haft i forskellige andre Lande, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Det vil vides fra den offentlige Diskussion, at de Beretninger, man har fra de Lande, i hvilke der har været indført Forbud, alle sammen gaar ud paa, at Forbudets Virkninger absolut ikke har været en Hævelse af Ædrueligheden, snarest, og i hvert Fald i visse Retninger, et Minus, og at der samtidig dermed er opstaaet andre og meget uheldige Forhold, først og fremmest en Svækkelse af den almindelige Retsbevidsthed, der naturligt hænger sammen med, at en stor Del af Befolkningen ikke ønsker at bøje sig for en

Lovgivning af den nævnte Karakter. Gennemførelsen af et Lovforslag som det foreliggende vilde i stort Omfang skabe forskellige Retsregler i de forskellige Dele af Landet, det vilde skabe handelspolitiske Gnidninger med Udlandet; et af de ærede Medlemmer her i Salen har f. Eks. nævnt, at et Forslag af denne Karakter praktisk talt vilde udelukke en videre Udvikling af den Erhvervsgræn, Fiskeriet, hvis Eksport i allerhøjeste Grad er betinget af handelspolitiske Forhold.

Der er indenfor det Parti, jeg tilhører, ganske enstemmig Tilslutning til Bestemmelser, der sigter til at fremme Ædrueligheden i Landet, og til Bestemmelser, som man maatte kunne blive enig om vedrørende Sikkerheds- og Forsorgsforanstaltninger overfor drikfældige, Bestemmelser, som kunde fremme Ansvaret for de Folk, der drikker for meget, Bestemmelser, der i det hele taget kunde bidrage til, uden at man kom ind paa en Tvangslovgivning, at fremme Ædrueligheden paa samme Maade, som den har været fremmet gennem de sidste Aartier. Alle saadanne Bestemmelser vil kunne faa fuld Tilslutning fra alle Sider i mit Parti, det er Bestemmelser, som vi med al mulig Interesse vil arbejde paa at faa gennemført hurtigst muligt. Derimod tror vi fra vor Side, at en Forbudslovgivning, en Tvangslovgivning, ikke alene vilde have de meget uheldige Bivirkninger, jeg før har nævnt, altsaa svække den almindelige Retsbevidsthed, den almindelige Respekt for Lovene, men tillige efter al Sandsynlighed standse den store og meget glædelige Fremgang i Ædrueligheden, som de ældre her i Tinget har været Vidne til i saa stort Omfang. Den Fremgang i Ædrueligheden, der dog vistnok til en vis Grad maa kunne maales ved den store Nedgang i Spiritusforbruget, der har fundet Sted, og ogsaa har fundet Sted gennem den sidste Snes Aar, kan f. Eks. maales ved Tal som dette, at der i Aarene 1906—10 gennemsnitlig blev nydt 7,40 Liter om Aaret pro persona, medens man i 1925 var kommet ned paa 2,6 Liter, og medens Alkoholforbruget her i Landet før for en meget stor Del laa paa Brændevin, de $\frac{3}{4}$ for en lille Menneskealder siden, ligger nu kun $\frac{1}{4}$ herpaa, medens den Gang Øllet kun var $\frac{1}{5}$, er det nu $\frac{3}{5}$. Det er Tal, der viser en saa betydelig Nedgang, at man har Lov til at tro, at de Folk, der hævder, at Ædrueligheden er gaaet frem i meget stort Omfang, har Ret. Derfor er der al Grund til at antage, at en fornuftig videre Udvikling af det Grundlag, vi staar paa, i Forbindelse med passende Foranstaltninger overfor de drikfældige,